Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 31. szám. Vasárnap, julius 29.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztőnek érkezhetnek: kedden, szerdán, és csütörtökön

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intezendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Nyári szünet.

Esztendők óta nincs uborkaszezonja a nagy világnak. Mire beáll a kánikula a földgömb valamelyik részén mindig kipattan valami világras óló szenzáció, mely lekötöi magának az emberiség figyelmét. Igy van az az idén is. A nyár szünetjét alapjában felzavarta a Kinában felkonczolt diplomaták halálkiáltása. És most mozog Európa, hadseregeket mozgósitanak, fegyvereket, oczeáni hajókra szállitanak, és viszik őket egy idegen világ előre nem látható viszontagságaiba, egy olyan czél érdekében, melyet mi soha megérteni és jóvá hagyni nem fogunk, bárminő okosan és simán örveljenek is a diplomaták. Valami irtóztató embermészárlás az, ami Kinában készül.

Egyebekben ami saját külön nyári szünetünk megvolna és eléggé zavartalanul elvezheti az, akinek most módja van a pihenésre. A kiválasztottak, akiknek pénzük és idejük van rá, a nyaralásra, fürdőre utaznak, a kevésbe módosak a környéken, faluhelyen huzódnak meg a nap égető suga

Magyarország nyaral és ezt igen helyesen teszi, mert most nyilik rá alkalom egy egész esztendő munkája és fáradalma ellenében pihenni és annyira-amennyire kedvünk szerint élni. Mi nem vagyunk hivei annak a nyárspolgári felfogásnak, mely a szerényebb anyagi viszonyok között élő emberek nyaralását a divat majmolásának mondja. Az egészség szükséges követelményének, a lelek felüditőjének tartjuk, ha valaki néhány hétre erdőbe buvik, patakban fürdik, hegyet mászik, farkas étvágygyal eszik, hitünően alszik és nem dolgozik. Bizony mindenkinek ajánljuk, aki teheti, hogy tegye meg ezeket.

Tudjuk, hogy népszerü eszme szolgálatába szegődtünk most. Évről-évre rohamosan nő a száma azoknak, akik családjaikkal vagy anélkül is utra indulnak a nyári hónapok alatt s vagy falura, vagy fürdőre mennek. S ilyenkor rendszerint fölhangzik a fővárosi sajtóban a jajkiáltás: a magyar publikum külföldön fürdőzik, a magyar publikum elhanyagolja a magyar fürdőket. Hát bizony ebben van valamelyes igazság. De midőn sajnálattal vagyunk kénytelenek elismerni, hogy a magyar közönség szivesebben megy külföldre fürdőzni, mint a hazai fürdőkbe, melyek pedig szebbek és egészségesebbek, mint számos népszerü külfö di hely — kénytelenek vagyunk ennek az elhanyagolásnak az okát is nyiltan kimondani

A magyar fürdőhelyek legnagyobb részén kifosztás számba menő drágaság uralkodik. Lakások, de méginkább az ételért olyan árakat számitanak, hogy azok most a világkiállitás idején Párs legelőkelőbb vendéglőiben sem lennének szerények. Tessék előbb ezen a nagy bajon segiteni, tessék a fürdővállalkozó részvénytársaságoknak kevesebb bért sózni a bérlő vendéglősök és szállodások nyakába — egykettőre meg fog változni a helyzet. De amig ilyen szemérmetlen vendégfosztogatás szinhelyei lesznek a magyar fürdők, addig hiába sopánkodnak a pesti lapokban és hiába ánkéteznek a miniszteriumokban.

A nyaralás örömeivel nincs egészen összhangban az a gond, mely mostanában számos szülőt foglalkoztat, az olyan szülőket, akiknek fiai most fejezték be az iskolát s neki indulnak az eletnek, a kenyérkereset megtanulásának. Száz és száz ifju áll most a pályaválasztás előtt. Az egész életre kiható fontosságuak azok a megállapodások, melyek most jönnek létre a szülő és gyermek között ennek jövőjét illetőleg.

A szülők, midőn gyermekeik sorsa felett intézkednek, két törvényt tartsanak szem előtt. Az első az, hogy gyermeküket ne kényszeritsék olyan pályára, melyhez kedve nincs vagy csak kevés kedve van. A kényszer pályaválasztás a legtöbb esetben megboszulja magát. A szülők alaposan tanulmányozzák ki, mi akar lenni a fiu és

TÁRCZA.

A szerelem szatyrája

Az ifju szív szerelme pirkadó hajnalán:
Költői ihlet az, mely lelkét áthatja csupán,
S rimekbe olvad a tisztelet-szeretet,
Mit élvezni óh! mi boldogság lehet.

Feltámad lelkemben is e szivérzelem,
Mely, mintha boldogitana, úgy képzelem.
Hát megpróbálom pengetni a lant hurjait,
Tünő mesét [illegible]

De csalódás dulja szét a tündér mesét;
Mely örökre megsebzi az ifju sajgó szivet
A szivérzelem aztán igy oszlik el,
S lelkemet a csalóka jövő fatyla boritja el.

H S

Gortsakoff bűne.

— Rajz az orosz életből. —

Irta: *Gróf Stadnisky László.*

A muszka czár eltörölt egy rettentő büntetést, a szibériai deportacziót. Többé hát nem talál senki Szibéria hómezőin elmaradt hullákat, amelyekből a végtelen szenvedések s a deportáltakat terelő kozákcsapat kancsukája verte ki a lelkeket.

Eszembe jut egy történet, mely borzadályval tölt el, ha erre a kegyetlen büntetésre gondolok.

A moszkvai Kreenl be elegáns szánok hajtattak. Attasék, palota-hölgyek és udvari méltóságok érkeztek. A czári palotában estély volt

Ott udvarolt Gortsakoff Alexej is a nagyobb hölgyek között Kellemes fiatal ember volt, egy dalias orosz Szép jövő várt reá, a testőrezredben szolgált. Szivesen vették a bókjait.

[illegible] mindenkinek volt hozzá egy-egy szivélyes szava.

Az est folyamán aztán furcsa dolog történt vele. Egyik udvari lakáj egy arany-tálczát nyujtott feléje, a tálczán finom czimerü névjegy volt és rajta ez a néhány barátságos szó: „Alexej Gortsakoff nagy szivességet tenne velem, ha néhány szóra felkeresne a félreső teremben. Tolakodásáért bocsánatot kér Wladimirovits rendőrprefektus.“

— Hol van az a terem?

— Szolgálatára, elvezetem.

— Menjünk!

Gortsakoff elléptetett a lakáj után s benyitott a terembe, hogy meghallgassa azt a néhány bizalmas szót... Hanem Wladimirovits kevésbbé volt bizalmas, mint inkább rideg és szigoru.

— Gortsakoff, kérem a kardját.

— A kardomat?

— Igen oldja le.

— Szüksége van önnek rá?

— Ellenkezőleg, önnek nincs rá szüksége.

— Uram!

A következő pillanatban megragadták a rendőrök, letépték róla az egyenruhát, elszedték a kardját s benyomtak egy szánba, melylyel készen állt a közelben a jemsik.

Ezen a szánon aztán vitték éjjel-nappal szakadatlanul hó és jégmezőkön át, anélkül, hogy tudta volna miért viszik, hova viszik, mit vétett a muszka birodalomnak.

A szán nyomában tizenkét kozák lovagolt, tehát kétségkivül számüzetésbe viszik. Átadják a kazáni kormányzóságnak, amely egy truppba liferálja a számüzötteket Szibériába.

De hát miért?

Erre nem felelt meg neki senki. A kozák néma, mint a sir. A jemsik ostoba, mint a tök. A rendőrprefektus pedig ravasz volt, mint a róka. Csak ennyit mondott utoljára:

— Te jól tudod, Alexej Gortsakoff.

*

A kazáni kormányzóság érdemes kormányzója nagy szemeket meresztett, mikor átvette a kozák hetmanntól a paksamétát és a Gortsakoff nevét olvasta.

— Az én öcsém, az én édes öcsikém a

ha csak lehetséges, olyan pályára adják, amelyhez kedve van. Higyjék el, sokkal jobb a fiura nézve, ha olyan pályára lép, mely a szülőknek nincs inyére, mint hogyha olyan kenyérkeresetet tanul, amelyhez neki nincs kedve, tehetsége.

A másik törvény az, hogy a gyerek nek nem muszáj ám diplomás vagy hivatalnok embernek lenni. A kereskedői és iparosi pálya sokkal nagyobb kilátásokkal kecsegteti manapság a mindennapi exisztenciákat, mint a diploma és hivata. Figyelmeztetjük a szülőket, hogy nyomják el hiuságokat, midőn gyermekük jövőjéről van szó és ne nagyurat akarjanak belőle nevelni, hanem önálló férfit, aki megtudja keresni a maga és az eljövendő családja kenyerét Sok szülői szivet keseritett el ez a hiuság, sok ősi portát juttatott dobszóra.

Manapság a kereskedő és iparos, a munkás ember az, első szerepet játszsza a világ fentartásában. Az ifjak, akik az ő sor saik közé állanak, nemcsak becsületes fehér kenyeret szereznek, de olyan társadalmi állást is, mely nem áll mögötte ma már a diplomás emberének és hivatalnokének.

A vidék erősödése.

Im már nem lehet azt hangoztatni oly mértékben mint egykor, hogy kizárólag a főváros halad, emelkedik — a vidék rovására.

Elevenebb élet kezd lüktetni az ország minden rés ében, nagyobb a mozgalom, az élénkség, az érdeklődés. A honiiparpártolás nagyarányu és mind szélesebb mederben hömpolygőakcziója megteremti gyors egymásutánban a vidéki kiállitásokat, a melyekből nem lehet elmondani, hogy hevenyészett, összeütött, villámgyorsan létesült kiállitások s csak a nevük van meg, különben semmi nemü jelentőséget, fontosságot tulajdonitanunk nem lehet. Téves nézetre, helytelen felfogásra vall, a ki ilyeténképen gondolkodik. Igy csak a cinikus beszél, a ki mindent tesz, csak nem dolgozik és igy a komolymunkásnak, az önzetlen lelkesedés nek és a vasszorgalomnak eredményeit nem látja.

Itt, igaz, még szárnypróbálgatásokkal van dolgunk, no de egy csapásra nem lehet a világot meghóditani. A kezdet nehézségem által kell esni; az akadályokat leküzdeni; elháritani és bátran, szilárdan mindig csak előre törekedni és türni. A nagy Kossuth is azt mondta, hogy szorgalom és akarat, tehetséget pótol. Ha nincs meg az a nagy tehetségünk, de meg van a vasszorgalom és megvan a szilárd akarat. A mit most kezdeményezünk, annak valódi értékét, nagy becsét majd az idők folyamán fogják látni. Lassan, de biztosan haladtunk a biztos czélfelé.

Mindenütt, hol csak az ipar fellendité sére irányuló iparkiállitást rendeznek, ott láthatjuk a fáradhatatlan, ügybuzgó keres kedelmi minisztert, őszintén rámutatván a hibákra, kinövésekre, serkentvén egyuttal munkára, tettre a vidéki városokat.

A vidék belátja, hogy csak tevékeny munka és törhetetlen szorgalom árán emelke hetik oda, hol a jólét, a boldogság föltalálható.

Be más mo tanság a vidék elete, mint annak előtte. Három nagy város vetél edik a harmadik egyetemért, állandó szinházak épülnek, szakkiállitásokat rendeznek, gyárak létesülnek ugyszólván napról-napra az ország kü önböző helyein, munkát adván számtalan kenyérnélküli embernek; szövetkezetek, egyesületek, intézetek létesülnek, segitvén, támogatván, foglalkoztatván a polgárokat. A vidék közönsége érdeklődik, buzdul, lelkesül. Az iparosok nagy kedvvel, több ambicióval dolgoznak, hogy az országnak bemutathassák munkaképességüket, életre valóságukat.

Más a vidék vérkeringése, az elénk mozgalmak fölfrissitik, megaczélozzák a renyhe idegeket. A lelkesedés egyre fokozódik, az elért sikerek tetézik a rajongást, a buzgalmat.

Hisz mindnyájunk, a közérdeke. hogy édes hazánk haladjon. fejlődjék, gazdagodjék, vállvetve kell válamennyiünknek közremunkálkodni e hon boldogulásán, hogy ezzel elfojthassuk a sok panaszhangot, mely legutóbbi időkben annyiszor és oly sok változatban esik.

A vidék kezd a régi, korhadt rend szerrel szakitani, a mult hibáit iparkodik jová tenni. Tömörülnek, hogy többet érhessenek el s az iparosok olcsóbb anyaghoz jussanak, aztán meg a rossz hitelviszonyok javitása is főkérdés.

Csak igy lehet valóban versenyképes ipart üzni, ily módon lehet igazán hatalmas nemzeti ip rt teremteni.

Hegedüs Sándor hangoztatta, hogy ahol csak törekvést és jóindulatot lát, ott segiteni, támogatni fog, amennyire csak tehetségében áll, orvosolni fogja a bajokat, előrehaladásuk hathatós előmozditója lesz.

Ilyképen eleven, hatalmas, erős vidéki életet lehet teremteni, tevékeny munkával és vasszorgalommal valóban hozzájárulhat a vidék az ország erősödéséhez, nagyságához.

A motto legyen: Dolgozni és tanulni!

Szini nevelés.

Nem uj dologhoz akarok szólni, mert ki ne emlékeznék arra, mikor a bécsi, sőt a német sajtó, a szülők direkt felkérésére nyilatkozott a szinésznők erkölcséről. Sok filozófus és eszthetikus foglalkozott már e kérdéssel és psziehologiai alapon igyekeztek indokolni a szinésznők jó erkölcsének lehetőségét és lehetetlenségét. Hivatkoztak a szabad életmódra, érdekre, hiuságra; persze azok, kik a jó erkölcs lehetetlenségét akarták bebizonyitani, s a szinésznők lelkiismeretére, okos belátásra bizták azok, kik annak lehetőségében még reméltek.

Természetesen mindkét párt csak a meglévő állapotra gondolt és egyik sem kutatta a szinésznők általános erkölcsteleneségének származását, nem nézték csirját.

Pedig hiába nem a már kész szinésznőkben rejlik, hanem a csemetékben. Senki sem czáfolja meg, hogy az életben a szinészvilágot a legrosszabb szinbe festik.

A szinésznők erkölcstelenségét, mint olyan szükséges rosszat, mindenki indokolni akarja és nem gondolnak arra, hogy éppen ezzel mutatják a kezdőknek a rossz utat, melyen haladjanak.

Nem egyszer halljuk ferdén gondolkodó emberektől: bizony a szinésznőnek erkölcstelennek kell lennie; ki protegálná, ha nem hajhászná a gróf, báró vagy holmi más arisztokrata közbenjárását; oda kell

---

gazember. Hát ez is? Hozzátok elő azt a himpellért. De már ezzel beszélek.

A következő perczben elővezették Goartsakoffot.

— No öcskös, hát mit csinältál?

— Istenemre, öt napja hurczolnak és nem tudom miért.

— Jaj de pompás. Jaj de nagyszerüen tagad a kötnivaló. Ki hitte volna, hogy ilyen megrögzött gonosztevő válik belőled Alexej öcsikém.

— Kormányzó ur!

— No csak ne szoritsd ökölbe a kezedet mert még megieped a szivem fájdalmamban, ha meg kell [illegible] tettél?

— Ismétlem, nem tudom.

— Lám, lám, az ártatlan. No majd megteszem azt a rokoni szivességet, hogy felvilágositlak. Hát rajt csiptek, öcsém. Nagyszerüen pedig. A saját czinkosaid jelentették föl. Az iróasztalodba megtaláltak minden levelet. azalatt mig te a czár kegyelméből mulattál és udvaroltál.

— Miféle leveleket?

— Hát amiket a nihilistákkal váltottál öcsém.

— Ez iszonyu vád. Nekem sohasem voltak ilyen leveleim.

— Ne okoskodj Alexej. Hiába minden. A rendőrök maguk olvasták sorba mind. Hanem megmenthetlek még a familiának. Vald be töredelmesen a czinkosaidat.

— Nem volt csak egy is.

— Alexej, rövid az idő. Bevallod-e vagynem?

— Nincs mit vallanom.

— Jól van öcsém. Te tudod a magad dolgát. Akkor hát mégysz szépen Szibériába. Vedd rokoni csókomat, te megátalkodott. Héj, hetmann, vigye el ezt az embert Hadd menjen a többivel. Azután megparancsolom, hogy duplán kancsukázzák ezt az önfejü embert, mert ez az én édes öcsém. Hát csak credj öcsém vesztednek. Áldásom rád. Az ördögök vigyenek el, amelyekkel szövetkeztél te hitvány nihilista . . .

És vitték Alexej Gortsakoffot Szibériába hó és jégmezőkön keresztül, irgalom nélkül. És nem tudta, hogy miért?

Nikolajew vallott és a rendőrprefektust majd a méreg ette meg.

— Igen, én mint házitanitó éltem a csaladnál. Irigyeltem a Gortsakoff Alexej szerencséjét. Együtt jártunk iskolába valamikor s ő szebb karriért csinált mint én. A házi kisasszonyba, Babettbe szerelmes voltam. De Babettnek nem kellettem, mert Alexejt szerette. Ezért gondoltam ki ezt a bosszut. Az iróasztal fiókját tele raktam levelekkel, amelyeket én irtam. A levelekben a czárt gyaláztam s olyan czélzásokat tettem, mint ha Alexej egy titkos összeesküvés feje volna. Aztán magam jelentettem fel névtelenül Alexejt. Tudtam, hogy igy láb alul teszem. Azt hittem, Babett hozzám jön. De Babettet megölte a bánat.

— Tagadj el mindent te nyomorult — orditotta fejcsikorgatva a rendőrprefektus.

— Azt nem teszem. Ölj meg, nem félek a haláltól, de a lelkemet megakarom könnyiteni. Alexejt szabaditasd ki Szibériából. Te követted el a hibát, tedd jóvá, miért hittél egy csalfa látszatnak.

*

A kazáni kormányzó majd elolvadt a boldogságtól. A Nikolajew Wladimirovitsot megfosztotta hivatalától. Ugy kell a prefektusnak. Nyomorult czethalász volt az apja. Ugy lett prefektus. És ez merte számüzetni az ő kedves öcscsét. Ez a czethalász ivadék.

Maga rohant az öcsche megmentésére. Minden gondolata az volt, hogy fogja összecsókolni. Azután elmondja, hogy [illegible] hogy a fiu ártatlan. Ujra testőr lesz Moszkvában, menynyire fog örülni . . .

Elő is hozták az ólombányák mélyéből Gortsakoff Alexejt.

Még élt. De a haja hófehér volt. Alakja meggörnyedt s a daliás ember maga — hülye.

Sikoltva menekült kedves bátyja elől az ólombányák mélyébe.

Ott a falba zuzta a koponyáját.

Nem akart többé visszakerülni a szép fényes emberek közé . . .

*

Eszembe jut száz és száz ilyen történet és megkönnyebül a lelkem, mikor hallom, hogy ime nem deportálnak többé már senkit Szibériába.

vetni magát a kritikusnak is, mert ő is ki kéri a magáét a szolgálataiért.

Ezek az általános elvek, melyekkel a növendéknőt ebbe a világba bocsátják.

Vannak olyanok, kik a pálya iránt valódi ambicziót és tehetséget nem éreznek, de ismerik a pálya mételyeit, biznak magukban, hogy amaz uton majd elérik czéljukat. A második csoport a pályát nem a művészeti szempontból, hanem a hiuságból, nagyzási hóbortból választja. A valódi ambiczióval és tehetséggel van felruházva a harmadik csoport.

Nem egyszer, de számtalanszor tárgyalta a sajtó, hogy a szini iskolák nem járnak el helyesen. Csak szép arczu és termetü legyen, akkor tárt karokkal fogadják. Fizessék meg a tandijat és szinésznők lehetnek.

Akiben az ambiczió a lüktető erő, az idealista; még van benne a jó és finom érzés a disttinkczió.

Jól tudjuk: mennyire gyülölik e pályát és irtóznak tőle a tisztességes, jó izlésü családok. Ha most e családban találkozik ifju leány, kiben a rajongás megvan, h[ogy] életét ennek a művészetnek akarná szentelni, ott állnak mögötte a szülők, rokonok, jóbarátok, hogy lebeszéljék, visszatántoritsák a pályától. Illusztrálják előtte az emlitett életet és a nő önként lemond a pályáról nem szólva azokról, kiket a szülők kényszeritése tart vissza.

Innen van az, hogy erre a pályára csok elfajult varrólányok, modisztinák stb. lépnek. Itt ünneplik őket (egalább egyesek) itt nyernek babérokat.

[illegible] szinművészet romlására. Elejét kel'ene venni e romlásnak, ugy, hogy biztositják a művészetet asszonyok [illegible]ok ledérsége ellen kölcsönössen: művészek és közönség.

Mannel.

HIREK.

— **A magyar kereszténység 900 éves jubileuma.** Esztergomban nagy fénynyel készülnek fogadni a király képviselőjét Frigyes főherczeget, aki már augusztus 14-én a városba érkezik a magyar kereszténység 900 éves jubileumára. A főherczeg nagy kisérettel jő s a fogadó-bizottság Nánáig utazik elébe. A pályaudvaron Boltizár püspök fogadja több kanonokkal és Kruplanicz főispánnal. Frigyes főherczeg a primási palotába száll és ott fogadja a papság, a vármegye, a város és katonaság tisztelgését. A primási palota előtt két óriási piramis lesz tetején görögfénynyel. Innen a bazilikához harminczkét zászlós rudon, melyeket füzérek fognak össze, lobogók lengenek és két nagy diadalív készül, egy az alsó városban, a másik a templommal szemben. A bazilika kupolája körül az oszlopok görögfénynyel lesznek vilagitva. A kanonoki épületek és a papnevelő diszitve lesznek. Az összes diszitéseket a herczegprimás rendelte el. A menetet egy uri banderium fogja vezetni, melyet Andrássy esztergomi alispán szervez. A bazilika előtt is lesz mise a szabadban, ezt Pongrácz Adolf gróf vágujhelyi prépost fogja mondani s ugyanott a népnek Poor Antal kanonok mond magyar szent beszédet. De valamennyi esztergomi templomban kora reggel misét és prédikácziót mondanak, mert a vidékről, lelkészeik vezetése alatt körmenetben ezrével érkeznek népek, miglen a távolból külön vonatok és gőzhajók szállitják a közönséget.

— **Bucsu-estély.** Emlitettük már lapunkban, hogy Sipőcz Benedeket plébánost, ki 15 éven át volt kis-czelli rom. kath plébános, a főapát Tihanyba helyezett át plébánosul és uj állását aug hó 1-én kell elfoglalnia. Ebből az alkalomból Sipőcz Benedek plébános barátai és tisztelői tegnap este társasvacsorát rendeztek idősb Tóri György „Szarvas" vendéglőjében. A társasvacsorán közel százan vettek részt s számtalan felköszöntő hangzott el. Sipőcz Bendek plébános távozását vallaskülönbség nélkül mindenki fájlalja, mert Sipőcz igazi pap, ki az ur Jézus tanait: „Szeresd felebarátodat, mint tennen magadat" mindenkivel szemben alkalmazta. Uj állomására eddigi hiveinek szeretete kiséri.

— [illegible]**pély.** A Hollósy Jusztinián volt [illegible] emlékére rendezett népünnepély mult vasárnap ment végbe nagy közönség látogatása mellett a Marczal melletti pap-majorban.

— **Sajtóperünk.** A városban széltében beszélik, hogy a lapunk mult vasárnapi számában foglalt és a helybeli nyomdászra vonatkozó közleményünk miatt a megsértett „csemeték" hozzátartozói sajtópert inditanak. Készséggel állunk a sajtóper elé, tehát csak: „gyepre magyar!" Csak pénz legyen, sajtóper is lesz akkor!

— **Inpertinens fényképész.** Hartmann Henrik bécsi fényképész évenkint fel szokta keresni városunkat és itt fényképfelvételeket eszközölt. Ez évben is, mintegy 6 hetet töltött itt s egy cseppet sem panaszkodhatott az üzletmenetre, mert állandóan el volt halmozva megrendelésekkel. Utoljára már el is volt bizakodva az osztrák sógor, mit igazol ama ténye is, hogy a mult héten R. J. helybeli vasuti távirász leányának fényképét, mit ő készitett, de rossz sikerültsége miatt a megrendelő kisasszony vonakodott elfogadni, bosszuból a legélénkebb utczán levő kirakatába, mint „torzképet" tett ki, ama megjegyzést irván alá: „itt jux képek is kaphatók. A bécsi fényképész emez eljárása, — mely kritikán aluli és mélyen elitélendő — városszerte megbotránkozást keltett. R. vasuti távirász Hartmann fényképészt a helybeli kir. járásbiróságnál feljelentette, reméljük, hogy az osztrak sógor meg fog bünhődni tetteért. Hiába! Csak igaz az a régi közmondás: „Művelt németet (értsd: osztrákot) és zöld szamarat ritkán lehet latni.

— **Orgazda kávés, tolvaj kereskedősegéd.** A jánosházai fogyasztási szövetkezet körülbelül fél évvel ezelőtt a nála betöltendő segéd állásra a pályázók közül Szabó István tart. hadnagyot, a budapesti Brázay czeg volt alkalmazottját fogadta fel, mint olyant, kinek becsületességében és jellemében teljesen megbizhat. Sz. J. tehát otthagyta a Brázay hirneves fővárosi czéget és elfoglalta uj állását. Itt csakhamar megkedveltette magát; Graphophon-jával az ovó javára előadást tartott; e készülékével különben esténként gratis mulattatá a népet. Kedveltségében azonban tetemesen hanyatlott, midőn tiszt létére Urich vasuti pénztárosnak egy köztük fenforgó ügyben lovagias elégtételt adni vonakodott. A mult hét végén pedig egész meglepetésben részesitette Jánosháza közönségét. A fogyasztási szövetkezet személyzetének ugyanis feltünt, hogy egyebek között a kávékészlet rohamosan fogy. Utánjártak a dolognak és azon nem éppen kellemes tapasztalatra jutottak, hogy a kávét, czukrot, cognacot, rövidárut stb a segéd ur távolitja el, atvevőt lelvén a szövetkezet épeletében elhelyezett „Otthon"-kávéház tulajdonosában. A vizsgálat folyamán körülbelül 460 korona értékü elsajátitott árut találtak meg, természetesen régi birtokosának visszaadatott. A fogyasztási szövetkezet Szabó István és Schiffer kávéssal már kiegyezett, és pedig akként hogy előbbi 100 kor., utóbbi 300 koronát fizetett kártérités fejében, a tettesek különbeni megfenyitését az igazságszolgaltatás közegeire bizvan.

— **Felülfizetések.** A „Magyar-Gencsi Önk. Tüzoltó-Egylet" által e hó 15 én, felszereléseink gyarapitása javára tartott nyári tánczvigalmán az alábbi felülfizetések történtek: Szücs István 26 korona Nunkovics Dénes 20 korona. Radó Dénes 15 korona. Hertelendy Gyula 13 korona Özv. Nunkovics Sándorné (Kis-Czell) 14 korona. Dr. Giay Károly (Somlyóvár.) Szabó Tivadar 8—8 korona. Bárdossy József (K.-Hőgyész). Dr Kálmán Béla, ifj. Katona Károly (Mihályháza) 6—6 korona Özv. Kerkápoly Károlyné, Hertelendy Bela, Radó Dénesné Szücs Maszi, Szücs Pepi. Szücs Pista 5—5 korona. B. V. (Budapest) Szabó Lajos. Özv Bathoryné (Kis-Czell.) Remete Dénesné (Ságh). Karolyi Endréné, Sibrik Kálmánné (Szombathely), [illegible] (Sopron), Takács Dénesné (Sopron) Tóth Kálmánné, Hannig János (K.-Hőgyész), Lőwy Manó (K.-Hőgyész) 4—4 korona. Kis Istvan 3 korona. Böröndy Juliska (K.-Hőgyész), Boda Istvánné (Győr), Brunner Ferencz (Kis-Czell) Jakab Bodog (Kis-czell). Jugovics Imre, Cséty József (K.-Hőgyész), Haczky Dénesné, dr. Kiss Emil (Pápa) Knerovich Ferencz, Nagy János, Nagy Józsefné, Raffel Mihályné, Sárlay Gyula, Spitzer Bernad, Süzz Lajos (Pápa), Szabó Antal, Szeiler Antal (Kis-Czell), Tóth Aladár (K.-Hőgyész), Zollner Ferencz (Janosháza) 2—2 korona Szente Ödön (Pápa). Nagy Görgy (Pápa) Horváth János 1—1 korona. Fogadják a nemes lelkü adakozók az egyletnek ez uton is halas köszönetét.

— **Hetivásárunk** még mindig silány, alig van más a piaczon mint élelmiszer. E héten néhány szekér uj rozs volt már piaczunkon. A kereskedők 5 frt. 80 krt igértek uj rozsért 100 klgramonként.

— **Az élelmiszer piacz** piszkos volta miatt többen emeltek nálunk panaszt. Nagyon helyesen tenné az elöljáróság, ha hetivásárok alkalmaval az élelmiszer piaczot kora reggel elsöpretné és felöntöztetné. A mostani meleg napokban szintén üdvös volna a ház tulajdonosokat arra szoritani, hogy a járdákat öntöztessék fel naponta kétszer: reggel és este. No egy kis seprés is jól esnék akárhány járdának.

— **Az aratás** járásunk területén már lefogyott, ami még hátra van, a jövő hét folyaman szintén belesz fejezve. Több helyen cséplést is végeztek már, az eredmény azonban sajnos, éppen nem kielégitő. A hozzánk érkezett tudósitások szerint, járásunk területén az ez évi termés jóval háta mögött marad a tavalyinak.

— **Érdekes számok.** A f. év tavaszán megtartott állatlétszám összeirasa alkalmával a kis-czelli járás területén találtatott: ló és csikó 2416, szamár és öszver 28, szarvasmarha magyar fajta 2905. borzderes 1044. tarka 7296, bivály 358, sertés 8131, Juh 22349, Kecske 37, tenyészmén 6, birka 92 Bivalybika 3, tenyészkos 434. tenyészkan 110 A kisbirtokosok kezein van: tehén [illegible]92, tenyészkocza 2381, bika 91, tenyészkan 87.

— **Ménlovak eladása.** A földmivelésügyi miniszter felhivja a tenyésztőket, kiknek birtokában harom és fél évet betöltött, de a nyolczadik évet meg nem haladt koru ménló van és azt eladni óhajtják, hogy ebbeli szándékukat annak kitüntetésével, hogy a ménló mely vármegyében, mely városban községben vagy pusztában áll, továbbá az eladási árt is hozzá (1 koronás bélyeggel ellatott beadványban) legkésőbb folyó évi augusztus 10-ig jelentsék be. Az eladandó mének egyes központokon fognak bizottságilag megszemléltetni és a létrejött egyezkedés után azonnal megvásaroltatni és átvétetni. 165 czentiméternél alacsonyabb mének nem vásároltatnak, kivéve ha a kitünő minőség a megszerzést kivanatossá teszi

— **Vadászathoz** igen jó vizsla olcsóért azonnal eladó. Czim a kiadóhivatalnál.

Értesités.

Tisztelettel értesitem a m. t. vadász urakat, hogy a vadász idény beálltával **lelőtt vadakat bármily mennyiségben** a legmagasabb napi árakon megveszem azonnali készpénz fizetés mellett.

Ezuttal bátorkodom még a t. gazdaközönség szives figyelmét felhivni a »Hungária« műtrágya gyár gyártmányaira, mely gyár készitményeiből nagy raktárt tartok és versenyképes mérsékelt gyári áron bocsátom a t. gazdaközönség rendelkezésére.

Tisztelettel

GAYER GYULA,

vas- és vegyesáru kereskedése.

Kis Czell.

490/900. vgh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszék 1900. évi 5487. sz. végzése következtében dr. Porkoláb Mihály ügyvéd által képviselt Kemenesaljai Takarékpénztár javára Lőwy Zsigmond, Schőnféld Sámuel ellen 520 kor. s jár. erejéig 1900. évi junius [illegible]n foganatositott kielégitési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 1353 koro[illegible] ns.-magasi lakásán: 601 1/2 liter bor, 350 lit. pálinka stb., Schőnfeld Sámuel vönöczki lakásán 1 ló. gazdasági eszközök, butorok, stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis-czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 278/2. számu végzése folytán 520 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi február hó 3. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 97 kor. 15 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Nemes Magasiban

1900. évi aug. hó 8-án d. e. 9 órakor, Vönöczkön leendő eszközlésére pedig

1900 évi aug. hó 8-ik napjának d. u. 1 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szán-

dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárvezendő ingóságokat mások is le és felülfogla ták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis Czell, 1900. julius hó 20.

Végh Kálmán. kbvhtó.

Magyar általános kőtanyaggyár

SCHOTTOLA ERNŐ

műszaki központi üzlet

BUDAPEST.

Fonciére-palota, Andassy-ut és Váczi-körut sarkán.

Legjobb minőségben, gyári áron szállit: gőzcsőlőgépekhez szükséges összes anyagokat, és eszközöket. Gummi- és asbestgyártmányok-tömitések, olajok, szigetelők, olajozók, kenőzselen zék, dobvinek, gép- és varrógépszíjak, csapágyak, csapágyfémek, vizmutatók, fecskemérők-szerszámok, vizmentes ponyvák, locomobil, gőzcsőlő, kazal, repczeponyvák, gabonazsákok.

„Első segély" kötszekrenyek a ruhaszteri rendelet szerint berendezve, stb stb.

Az osztr.-magy. „Thermophor"-vállalat vezérképviselete és főraktára Magyarországon.

Mi a Thermophor?! A Thermophor oly kristályjegeszű vegyi anyaggal töltött különféle alaku közhasználati és gyógyászati eszköz, mely a meleget a kivánt hőfokban egyenletesen és állandóan 6, 8, sőt 10 órán át 16—57 fokig és visszamenőleg megtartja.

A háznaszználatban mint ágymelegitő, lábmelegitő, de különösen mint tejthermophor — ott a hol üvegen táplált csecsemő van — ugyszintén évszakvis egyenletes hőfokban való tartásánál — megbecsülhetetlen.

A gyógyászat terén kitűnő szolgálatot tesz mint borogató compress — mint Thermophormassza.

Sokoldalusságánál fogva a therm alakja is változó, igy vizturtási czélnak falra akasztható reservoir therm-lavoir, therm-irrigatour, therm. has- láb- és ágymelegitő therm. tejmelegitő és therm a vagina számára.

A Thermophor-kezelése egyszerű, szakismeretet nem igényel és a czeléduség által is alkalmazható — anyaga átalmatlan és elpusztithatlan.

Árakkal ellátott Therm. árjegyzékemet ugyszintén [illegible]i és sebészeti árjegyzékemet az érdeklődő fe-

Tanoncz kerestetik.

Egy jó családból származó fiu

borbély-tanoncznak

azonnal felvétetik

Gáspár Kálmán

borbély és fodrász üzletében Kis-Czell.

Szálloda átvétel.

Tisztelettel van szerencsém Kemenesalja közönségét értesiteni, hogy Kis Czellben, a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank tulajdonát képező, a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő és minden igényt kielégitő modern berendezésü

„HUNGARIA"-szállodát

folyó évi julius hó 1 től kezdve bérbe vettem és azt saját nevem alatt tovább vezetem. Főtörekvésem, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeit minden tekintetben kielégitsem. Igy nem sajnálva költséget és fáradságot, a szállodát teljesen átalakitottam. Nagy sulyt fektetek továbbá szállodám **konyhájára**, nemkülönben **kitünő italokra. Szobák mérsékelt áron számittatnak.** Kényelmes berendezésu **kávéház** áll a közönség rendelkezésére.

Naponkint friss zónareggeli.

Bátorkodom megjegyezni, hogy a mai naptól kezdve **kocsikkal is lehet szállni** a „Hungária"-ba.

Számos látogatást kér

tisztelettel

Karácsony Lajos,

szállodás és vendéglős.

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

Tokaj város czimerével

— (kigyós kereszt a hármas halmon) —

mert különben értéktelen hamisitványt kap

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszertárban.

„Főraktár: GAYER GYULA urnál Kis-Czell.

Csődtömeg eladási hirdetmény.

Alulirott csődtömeggondnok ezennel közhirré teszi, hogy a vb Bognár Lajos csődtömegéhez leltározott, a csődleltár 1—1399. tételig bezáróleg felvett 11961 kor. 77 fillér becsértékü fűszer és vasáruk ajánlati uton készpénzfizetés mellett eladatnak.

Felhivatnak tehát azok, kik, mint vevők fellépni kivánnak, hogy 1 koronás bélyeggel és a becsár 10%-ával, vagyis 1196 k. 17 f. készpénz, mint bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat Nagy József kis czelli ügyvéd, mint csődválaszmányi elnök urhoz vagy dr. Brunner Ferencz tomeggondnok kis-czelli ügyvéd urhoz

1900. évi augusztus hó 4-napján déli 12 órakor

aunál inkább beadják, minthogy később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Idegen ajánlattevő köteles helybeli megbizottat rendelni. A csődválasztmány az ajánlatok elfogadásához kötve nincs, ellenben az ajánlat az ajánlattevőt feltétlenül kötelezi.

A csődválasztmány az áruk minőségéért és mennyiségéért felelősséget nem vállal.

Ajánlattevő ajánlata elfogadása esetében tartozik az áruraktárt 3 nap alatt a vételár készpénzbeni lefizetése ellenében tömmeggondnoktól átvenni, valamint az ügylet után járó vételi illetékét sajátjából viselni.

A csődleltár a szombathelyi kir. törvényszék, mint csődbiróságnál és tömeggondnoknál, az áruraktár pedig a tömeggondnok közbejöttével a hivatalos órák alatt naponta megtekinthetők.

Kis Czell, 1900. évi julius 23 án.

Dr. Brunner Ferencz,

csődtömeggondnok.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Jevecserben, 1900.